

ophæves; der er idetmindste ikke kommen nogen som helst Udtalelse fra Justitsministeren til mig, som gif i den Retning. Den ærede Ordfører henviste til, at selv om Resolutionen af 1804 ophævedes, vilde disse velkjente Underbefalingsmænd ikke være ubelukkede fra at kunne blive ansatte. Nei, saa vidt er man dog ikke gaaet, at man har anseet dem for i den Grad ugvalificerede, at man ligesvem har bestemt, at de ikke maatte ansættes; men jeg tillader mig at formene, at der vil være liden Opfordring for Byraadene til selv at sørge for, at disse Bestillingsmænd netop bleve udtjente Underofficerer, og hvad der i alt Fald forekommer mig at være klart, er, at man saa ikke opnaaer nogen Besparelse for Statskassen, idet en udtjent pensioneret Underofficer selvsølgelig maatte beholde sin Pension, naar han senere fik en saadan Ansættelse. Det forekommer mig, at jeg maatte kunne vente af det ærede Udvalg og det høie Thing, at de ville skjelne mellem, hvad jeg principmæssig maa modsætte mig, hvad jeg maa modsætte mig under den Form, hvori det er fremkommen, og hvad jeg maa modsætte mig, fordi det forekommer mig at fremkomme altfor lidt forberedt til at kunne finde sin endelige Plads i Loven i denne Form. Jeg troer altsaa ikke, idetmindste hvad dette Affnit angaaer, at man vil kunne betegne min Optræden ligeoverfor det ærede Udvalgs Forslag som indeholdende en Modstand mod Lovforslaget af en saadan Betydning, at den endeligt skulde vanskeliggjøre Lovens Gjennemførelse. Dersom Udvalget og Thinget ubetinget ville fastholde, at der ved mindre tilstrækkeligt forberedte Bestemmelser foregribes en endelig heldigere Ordning, saa maa det efter min Mening være Udvalgets og Thingets Ansvar, om Lovarbeidets Tilendbringelse derved forhindres. Jeg skal endnu kun udtale, at jeg ikke har noget varmere Ønske end det at kunne samarbeide med Udvalget og Thinget for at tilendbringe det foreliggende Lovarbeide, og at det paa intet Trin har været eller vil være min Opgave at lægge Hindringer i veien for Gjennemførelsen af en Reform, som jeg selv sætter stor Priis paa.

Ordføreren: Den sidste Udtalelse af den ærede Minister glædede mig virkelig over-

ordentlig, og jeg tør sige, at Intet vilde være mere glædeligt for Udvalget og for mig personlig i Særbesleshed, end om det virkelig kunde lykkes os paa de Stadier, som denne Sag endnu har at gennemgaae, at enes om en for alle Parter tilfredsstillende Løsning. Derimod har det gjort mig ondt, naar den høitærede Minister ikke blot idag, men ogsaa tidligere har udtalt sig saa mistroelig om, hvorvidt der var Udsigt til at gennemføre Loven i denne Session, men jeg nærer dog den Overbeviisning, at dersom den høitærede Minister bestemt vil fastholde Haabet og Ønsket om, at denne Sag nu bliver gennemført, vil det ogsaa meget vel kunne stee. Jeg kan ikke see, at der er fremkommet Vanskeligheder, som virkelig ere af den Natur, at de kunde befrygtes at berede Lovens Gjennemførelse nogen virkelig Fare. Forsaavidt Udvalgets Forslag gaaer ud paa at indsætte i Udkastet ældre Bestemmelser, er det klart nok, at det umuligt herfra kan møde nogen reel Vanskelighed for Sagens Gjennemførelse, forsaavidt Udvalget kun foreslaaer at optage disse ældre Bestemmelser i væsentlig uforandret Skikkelse. Vanskeligheden kan da kun komme derved, at der fra Udvalgets eller fra andre Sider foreslaaes væsentlige Forandringer i Henseende til Realiteten; forsaavidt dette er Tilfældet, skal jeg erkjende, at der kan bringes vanskelige Momenter ind i Sagens Behandling, men det er jo slet ikke givet, at disse Forslag om væsentlige Forandringer ikke skulde kunne fjernes, forsaavidt der maatte vise sig en alvorlig Modstand mod saadanne Forandringer, være sig fra en stor Deel af Thingets Medlemmer eller fra Ministerens Side. Det har ganske vist været Udvalgets Opgave, hvad de ældre Bestemmelser angaaer, som foreslaaes indsatte i Lovforslaget, at holde sig til det Bestaaende uden i Realiteten at gjøre nogen Forandring deri; jeg har haft Leilighed til at udtale dette overfor de Forslag, der vare stillede af ærede Medlemmer, at det var den Stilling, som Udvalget vilde indtage, og det har viist sig ved de Afstemninger, der have fundet Sted, at Thingets overveiende Fleertal i denne Henseende har sluttet sig til Udvalget og derved godkjendt denne dets Opfattelse, at man ikke nu burde gaae ind paa væsentlige